

Lystenning i Støren kirke ifm. Kong Haralds bortgang. Foto: Emma Endal Hansen

MENIGHETSBLAD

for Budal, Singsås, Soknedal og Støren

SEPTEMBER 2026 NR. 4 75. ÅRGANG

Billedglimt fra utdeling av 4- og 6-årsbøker i Støren kirke 15. september

Foto: Emma Endal Hansen

4-årsboka

6-årsboka

Billedglimt fra utdeling av 4- og 6-årsbøker i Soknedal kirke 23. september

Foto: Kristin Margrethe Aasenhus

4-årsboka

6-årsboka

Jula og dyra

Har dyra ein plass i julefeiringa vår? Jula skal vere fin for dei også. Det har vore ein tradisjon med å gi fuglar eit kornband og husdyra noko ekstra mat til jul. Men er dyra viktige for jula også?

I år markerer vi at det er 800 år sidan Frans av Assisi døydde. Han er ein av dei mest kjende helgenar og personar i kristendomens historie. Han var ikkje ein lærd teolog, men eit menneske som både inspirerte og utfordra i si samtid og gjer det frmaleis. Noko av det han er kjend for, er hans nære forhold til naturen, til og med til dyra. Eitt av dei mest kjende maleria av han, er då han talar til fuglane.

Frans har sett sitt preg på mykje av vår kristne kultur og verdiar, faktisk også julefeiringa vår. Det var han som starta tradisjonen med å lage «julekrybber». For Frans handla vår tru på Gud om noko som er konkret og jordnært. Så det er ikkje så underleg at han ville ha konkrete framstillingar av Jesu fødsel med figurar av Jesus, Maria, Josef, hyrdingar og vismenn i ein stall. Dei vart gjerne lagde med modellar i full storleik. Ikkje nok med det, han tok også dyra med inn. Han skal til og med ha tatt med eit levande esel inn i kyrkja der dette skulle visast fram i «the nativity scene», som dei seier på engelsk.

Dyra har ein endå meir sentral plass i jula enn vi ofte tenkjer over. Det gjeld ikkje berre å gi litt ekstra mat til dei. Dyra har ein plass midt i den kristne julebodskapen. I dei fleste julespel er det nokon som skal vere sau. Ein eller to skal vere eselet som Maria sat på, trøytt og sliten på veg til Betlehem. Det er viktigare roller enn mange synest når dei får den. Dyra er meir enn ei kulisse. Det står jo faktisk om sauene i juleevangeliet som vi les: Gjetarane, saman med flokken sin, var ute på marka og fekk høyre den glade bodskapen frå englane, før alle andre.

Jesusbarnet vart lagd i ei krybbe, eit matfat for dyr, noko som oftast har blitt oppfatta som at han vart fødd der det var dyr, altså ein stad der dei kombinerte bustad og fjøs. Enten i ei hule, slik ein kan sjå det i eit museum i Nasaret, eller i eit hus, med fleire rom, men som hang saman, for å dele varmen. Slik var det også i tidlegare tider her til lands.

Foto: Bo Mathisen

Dette er vorte eit viktig motiv i mange julesongar. Vi kan sjå det for oss: *«Og okse der og asen stod, og så den Gud og Herre god. Halleluja!»* syng vi rundt juletreet, dersom vi tar fleire rundar og syng alle versa på «Et barn er født i Betlehem» (Norsk Salmebok – NOS – nr.27).

Eller som Alf Prøysen skriv i Julekveldsvisa: *«Og gjetergutta der omkring dom kute tel og frå og bar med seg små lamonger som gutten sku' få sjå.»* Det er vakkert, og livsnært, og varmt. (NOS 64)

Men Prøysen går endå lenger: Han skriv at stjerna laga *«ei bru imilla seg og himmel'n og ei krubbe og ei ku».* Då er det ikkje berre skildring av eit tablå der i stallen, men også ei tolkning av kva juleevangeliet handlar om for oss alle. Ja, for det ligg meir i «ku» her enn at det berre skal rime på «bru». Prøysen fangar opp at det som har skjedd har noko med heile skapningen å gjere. Det med vårt forhold til «himmel'n», til Gud som skapar av alt og alle, å gjere.

I ein ny julesalme som også er med i Salmeboka, skildrar min ven Arnfinn Haram stemninga om natta der i stallen. Han skreiv om det «djupaste mørker», og det som skjer i stallen som ein del av ei djupare meining: *«Angen av høyet, bitter og yr, pusten av trøytte, nattvarme dyr, vinden som kviskrar, alt andar ut: No er han komen! Her er vår Gud!»* (NOS 90) Mørket er der menneske og dyr er saman, og der er også Gud! Dette er meir enn staffasje.

Frans av Assisi skreiv ein salme som er kalla «Solsongen» (NOS 290). Den viser korleis vi er søsken med alt som lever, og med alt som gjer at vi kan leve: Sola, månen, vatnet, vinden, og jorda der noko veks. Og ikkje minst er vi søsken med alle dei som elskar og viser oss Guds kjærleik.

Jula er ei feiring av at Gud vil berge oss og sin skapning, ved at Jesus vert født som eit menneske midt i blant oss, på vår jord, i den verkelege verda. Kanskje må dyra meir fram for at vi skal sjå og hugse akkurat det?

Vi kan vende oss til Gud som vi vender oss mot sola, som kjelda til liv. Alt liv, planter og dyr, vender seg mot sola. Og Gud vender seg til oss, menneska. «Nåde» kallar Bibelen det. Eller som Frans avsluttar Solsongen: *«Syng, hav og jord! Vi priser Gud i samstemt kor: Du er så rik! Du ser oss nå, du bøyer deg mot alle små.»*

Velsigna jul i Nidaros!

Preses Olav Fykse Tveit

Barnas

Kryssord

Bruk Det nye testamentet i Bibelen for å komme fram til løysingsordet. Gå inn på **bibel.no** om du ikkje har boka.

1. Dyr i Johannes openberring 4,7
2. Kvinne i Lukas 1,12
3. Sko i Markus 6,9
4. Frø i 2. Korintarbrev 9,10
5. Mann i Lukas 2,25
6. Dyr i Markus 10,25
7. Landområde i Johannes 4,4
8. Høgtid i 1. Korintarbrev 16,8
9. Drikk i Johannes 2,3

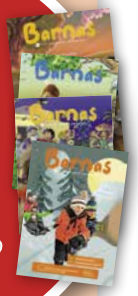
Vits:

Kva seier snømannen når det blir varmt? – No renn det heilt over for meg!

Gi bladet Barnas til eit barn du er glad i!

Disse oppgåvane er henta frå bladet.

Bestill abonnement på Søndagsskolen.no eller 22 08 71 00

Finn 5 feil

Vismennene følgde stjerna for å finne Jesusbarnet. Dei to bilda er nesten helt like, men kan du finne dei fem feila på bildet til høgre?

Teikning: CHIARA BERTELLI

Fargelegg

Teikning: CHIARA BERTELLI

Labyrint

Kan du hjelpe Maria og Josef å finne vegen til stallen?

Tro formidlet gjennom tekst, bilder og musikk

Mandag 19. oktober inviterte styret i Menighetshuset i Singsås til en kveld som skilte seg fra både tradisjonelle kristne møter og vanlige konserter. Hans Petter Malum formidlet sitt kristne budskap gjennom bibeltekster, sanger og bilder på storskjerm.

Han innledet med å fortelle åpent om hvordan lesevansker og dysleksi hadde gjort det vanskelig å ta til seg og formidle skriftlig informasjon. Gjennom kombinasjonen av bilder og musikk har han funnet en form som gir ham mulighet til å uttrykke tanker og tro på sin egen måte.

Kvelden vekslet mellom korte, personlige kommentarer, opplesning eller avspilling av bibeltekster og sanger med tilhørende tekst og bilder. Musikken spente over flere sjangre, fra melodiøs pop til tyngre rock, og med en tydelig referanse til Ole Ivars underveis.

Jeg kom uten helt å vite hva jeg gikk til. Det som først og fremst satt igjen, var inntrykket av en personlig og oppriktig formidling, båret av tro og engasjement.

Hans Petter har tatt i bruk moderne hjelpemidler, blant annet kunstig intelligens, i arbeidet med tekster og musikk. Slike verktøy gir nye muligheter og kan også vekke diskusjon. For meg var det vesentlig at det var et menneske bak som ville fortelle noe, og som hadde lagt arbeid og egne valg i det som ble presentert.

Det er verdifullt at noen våger å prøve nye uttrykksformer, og at Menighetshuset gir plass til dem. Ulike former vil treffe oss forskjellig, men de kan åpne for både ettertanke og samtale. Takk til Hans Petter og arrangørene for en kveld med et personlig preg.

Det var godt oppmøte, og kvelden bød også på åresalg til inntekt for Menighetshuset og et rikelig kveldsmåltid.

Per Kosberg

Julekrybba i Singsås kirke. Foto: Magnar Kosberg

Friluftsgudstjeneste på Storbekkøya Museumsseter

***Over:** Dåpsbarnet Ella Sørløkken Tovmo. Fra venstre: fadderne Simen Tovmo og Eskil Bakken, far Iver Tovmo med lille Ella på armen og mor Eline Sørløkken, og fadderne Sandra Somma og Arnt Olav Sørløkken. Foto: Trude Forodden.*

Dåpsbarnet Trym Gjersvold Kjønnås med stolt storesøster Tuva, far Raymond Kjønnås og mor Monica Gjersvold. Foto: Trude Forodden.

Søndag 6.september var det gudstjeneste på Storbekkøya Museumsseter i Budalen. I overskyet vær, litt regn og sol, startet gudstjenesten med to barnedåper. Dåpsbarna Ella Sørløkken Tovmo og Trym Gjersvold Kjønnås ble døpt i disse flotte omgivelsene. «Dere budalinger er heldige som har dette (Museumssetra) i nærområdet» ifølge prest Ane Thyvold Ranøien.

Neste års konfirmanter fra Budalen, noen konfirmanter fra Singsås, Soknedal og Støren, ble presentert etter tur og orden. De fikk utdelt hver sin bibel til konfirmantundervisningen, av Lisbeth Gylland. I alt 21 konfirmanter ble presentert. Veldig gledelig med så mange konfirmanter til presentasjon!

Tusen takk til alle frammøtte som satte rammen rundt gudstjenesten. Takk til prest Ane Thyvold Ranøien som prekte om å «vende det andre kinnet til». Og takk til Svend Joar Enodd som sto for musikken, på trekkspill.

Budal menighetsråd
v/Ingunn Storrø

10 konfirmanter fra Budal og 11 fra de andre soknene ble presenter i gudstjenesten. Foto: Ingunn Storrø.

Gudstjeneste i Soknedal kirke 13.september

Tekst og foto: Per Olav Skjevdal

Fire forskjellige aldersgrupper var samlet og ble gjort ære på ved gudstjenesten i soknedalskjerka denne dagen.
For det første var det tre barnedåper. For det andre var det presentasjon av konfirmantene i 2027. For det tredje var 50-årskonfirmantene til stede og ble behørig presentert. Og om ikke dette var nok utgjorde også ei gruppe 70-årskonfirmanter en spennende del av menigheten denne dagen og fikk en koselig hilsen fra prest Anna Gyldenbielke.
De siste var et overraskende og uvanlig innslag i kirkelig jubileumssammenheng. Jeg hadde aldri hørt om 70-årskonfirmanter før, men jeg synes initiativet var godt og kan gjerne innarbeides som en framtidig tradisjon.
Det menneskelige livsløpet og starten og videreføringa av medlemskapet i kirka ble et kjennemerke på denne gudstjenesta.

En del av det nye konfirmantkullet.

Tre femtiårskonfirmanter. Fra høyre: Odd Børset, Arve Hofstad og Kjell Fløttum.

En av de mannlige 50-årskonfirmantene sa: «Du må ta bilde av kvinnfolka, de er penere enn oss.» Jeg fulgte oppfordringa og tok to damebilder som dessverre er noe uklare på grunn av fotografens dårlige evne til å mestre lysforholdene. Her ser vi fra høyre: Anne Margrete Sveian, Inger Lillebordal og Anne Kari Solbergløkk Engen.

Fra venstre: Gunn Irene Hov, Oddveig Aalbu Lilleøkdal (benken bakenfor) og Anne Norunn Ertshus.

Initiativtakere til 70-årssammenkomsten, fra venstre Ingrid Storrø, Gerd Stenbro Loe og Brynjar Træthaug.

Ingrid og Gerd møttes for ei tid sida og minnet hverandre om at det var 70 år sida de ble konfirmert. Sammen ble de enige om å få til et arrangement der kirka skulle spille en viktig rolle. De kunne fortelle at av 35 konfirmanter i 1956 var det 13 gjenlevende, 8 møtte til dagens feiring.

70-årskonfirmant Olav Hanshus mintes spesielt konfirmantpresten Alf Nordahl Nielsen som var svært folkelig og hadde en velutvikla sans for humor.

Deltaker i konfirmantforberedelsene Lisbeth Gylland mener at forberedelsene nå for tida er nokså forskjellig fra det 50- og 70årsjubilantene som opplevde med mye utenatpugging og alvorlig overhøring. Hun sier at det nå drives religionsundervisning der en vektlegger kristne verdier og hva det vil si å være en del av kirka. Hun forteller også at de vil sette opp et kirkespill av samme type som i fjor, var et svært vellykket tiltak.

Vi sier: Lykke til med et meningsfylt arbeid.

50 års konfirmanter Støren kirke 6. september 2026

Foto: Eidsmo Melhus/Støren

Disse ungdommene fra Rognes og Støren feiret nå i helga at det var 50 år siden de var konfirmert i Støren kirke, 25 av 37 møtte opp, en har gått bort. Kvelden før, på lørdagen, var alle disse samlet på Restaurant Torino for sosialt samvær/middag som ble en meget hyggelig kveld, noen hadde ikke sett hverandre siden ungdomsskolen!

Søndag ble det en spenstig gudstjeneste sammen med neste års nye konfirmanter. Den ble ledet av prest Ane Tyvold Ranøien, og evenementet ble avsluttet med lunsj på Kroa søndag. Det foreligger også planer om et 50-års jubileum for ungdomsskolen neste år, invitasjon til Soknedal, Budal og Singsås er sendt fra Størresbyggen!

1.r.f.v: Marit Elisabeth Sagflaat, Marit Ingeborg Asklund Buckner, Anne Lise Røste, Kristin Nordvik, Kari Rakel Folstad Solberg

2.r.f.v: Jan Bordal, Tor Helge Snøan, Gunn Merete Svanemli, Grete Folstad, Mona Iren Kant, Morten Knaplund, Kjell Noralf Losen, Otto Flatmo

3.r.f.v: Per Hermann Aune, Bård Johannes Granøien, Ivar Olav Aune, Øyvind Midttømme, Anders Ingebrigt Holte, Jan Ove Larsen, Rolf Are Folstad, prest Ane Tyvold Ranøien

4.r.f.v: Hans Gunnar Bruheim, Leiv Hustad, Ola Norvald Løkken, Odd Ivar Belsvik, Oddvar Morgan Aune, Jostein Ranøyen

Konfirmanter Støren kirke 23. mai 1976

Foto: Eidsmo Melhus/Støren

1.rekke f.v.: Gunn Svanemsli, May Svanemsli, res.kap. Odd Steinkopf, Berit Kårstad, Kari Rakel Folstad

2.rekke: Reidun Johanne Myren, Kristin Nordvik, Mona Iren Kant, Marit Ingeborg Asklund, Grete Folstad, Marit Elisabeth Sagflaat

3.rekke: Per Bjørn Soknes, Per Hermann Aune, Jan Ove Larsen, Kjell Noralf Losen, Jostein Ranøien, Bjørn Jensen, Knut Kaald Olsen

4.rekke: Otto Flatmo, Ivar Olav Aune, Kjell Tangstad, Arnt Egil Myhr, Rolf Are Folstad, Hans Gunnar Bruheim, Jan Bordal, Morten Knaplund, Bjørn Røsbjørgen

5. rekke: Ola Norvald Løkken, Odd Ivar Belsvik, Øyvind Midttømme, Leiv Hustad, Anders Ingebrigt Holte, Oddmund Markhus, Oddvar Morgan Aune, Bård Johannes Granøien, Tor Helge Snøan

Ikke til stede: Anne Lise Røste og Gro Solbakken.

50-årskonfirmanter i Budal kirke 21. juni 2026

Foto: Ane Aunøien Moen

1.rekke fv: Ingeborg Kolstad, Marit Bjørkan, prest Anna Gyllenbielke, Marit Lillebudal, Gjertrud Kjønnås

2.rekke fv: Marit Storliløkken, Ingeborg Enodd Indseth, Jens Olav Hov, Esten Kolstad

3.rekke fv: Geir Enodd, Jan Petter Endalsvoll, Sture Enodd

Og hvor gikk turen?

Hilsen fra pensjonisten Hans-Ole Sveia

Det kan virke som vi befinner oss i Viggo Valles konkurranse «Reiselabyrinten» i radioen, men det er ikke helt slik.

Som flere vil være kjent med, fikk jeg som gave fra menighetsrådene noen reisegavekort da jeg gikk av med pensjon. Dette satte jeg stor pris på. Det var også et ønske om at jeg skrev noe om reisene som jeg foretok. Det kommer her. Jeg har brukt gavekortene dels til å dekke noen av utgiftene til overnatting og reise, samt til diverse arrangementer.

Før jeg forteller mer om dette, sier jeg en stor takk for gaven!

Så til hva jeg har foretatt meg:

Hele 51 år var det siden jeg reiste med den bevarte delen av Setesdalsbanen fra Grovane. Siden da var den blitt forlenget litt, med det resultatet at folk nå får et mer helhetlig inntrykk av hvordan denne smalsporte banen var. Jeg opplevde også å se prøvekjøringen av et 125 år gammelt damplok som hadde fått hovedoverhaling og også dagen da dette atter ble satt inn i ordinær drift. Det var nå så lik nyskikk som det var mulig. En av dagene var det i tillegg utstilt et damplok som i 1915 ble levert for å gå i assistansekjøring mellom Langlete og Rugldalen på Rørosbanen, og som for få år siden hadde fått en kosmetisk oppussing. Rett nok var ikke dette i drift nå, men jeg fikk iallfall reist med ei vogn som hadde gått på Rørosbanen den tida.

En sightseeingtur med en pontongbåt på elva Otra i og ved Kristiansand var jeg også med på.

Noe som kom i min vei på turen tidligere på sommeren var folkedansmessen «Vindens hjul». I 1994 var det urpremiere på denne på Landsfestivalen i gammeldans på Røros, 350 år etter at Røros Kobberverk ble opprettet. Messen er et vekselspill mellom liturgi, folkelig gammeldansmusikk, messetekster, kor og menighetssang, og gir også mulighet til improvisasjon mellom de faste leddene. Riktig interessant! Rett etter denne overvar jeg Spelet om Heilag Olav. Årets utgave av dette

Prøvekjøring av et hovedoverhalt damplok som er 125 år gammelt - ved Grovane.

Det 125-årige damploket i ordinær togtjeneste etter hovedoverhalingen - ved Paulen.

på Stiklestad var både gripende og rørende. Med unntak av en detalj knyttet til reaksjonen etter nedtråkkingen av åkeren, var jeg storfornøyd med årets versjon. Nedstrippet i forhold til det som det var i flere år, men det enkle er som regel det beste.

På turen forsøkte jeg å få med meg og å fotografere slikt som snart forsvinner, som gammeldags jernbanedrift på noe av Nordlandsbanen og kjent jernbanemateriell som snart blir historie, men også nytt, som elektrisk drift til Storlien. Tre steder på turen forsøkte jeg å danne meg inntrykk av rasene som har skjedd i løpet av de siste årene, ved Nesvatnet, Finneidfjord og Gudå. På to av disse stedene fikk rasene dessverre tragisk utfall.

I løpet av det siste året har jeg også fått anledning til å se på nytt innenfor jernbanen, som en ny roterende snøplog, Skandinavias første hybride sporjusteringsmaskin, et nytt elektrisk motorvognsett til lokaltrafikk og en fullskala-modell av innredningen i de nye fjerntogene som nå er under bygging og til utprøving. Jeg har sett fra utsiden den nye bygningen for det midlertidige jernbaneverkstedet som en måtte bygge som følge av raset ved Nesvatnet i fjor. En tur til Kjerringøy med besøk i galleriet til Karl Erik Harr ble det også, og ellers diverse naturinntrykk. Også i år var jeg en tur til Narvik, men endret toggang gjorde at det ikke var mulig å ta et tog derfra på formiddagen for så å gå i fjellet hele dagen og ta et ettermiddagstog tilbake, men det ble da tur/retur Narvik-Bjørnfjell med det spesielle turisttoget. I Narvik så jeg også på en forholdsvis ny type jernbanesviller, som motvirker solslyng og som også er egnet i krappe kurver og som derfor er lagt inn ved Godøien på Rognes og i Krokkurven mellom Singsås og Langlete. Fra jeg reiste nordover og til jeg returnerte sørover, var det forresten en bygning som forsvant fra Garli stasjon. Toalettbygningen der fikk hjelp av Digre på Støren til å forflytte seg derfra og til museet på Oppdal.

I forbindelse med kong Harald V sin bortgang i august, går tankene tilbake til 1991. Kongeparets første oppdrag etter kong Olav V sin begravelse, var å være til stede på vigslingsgudstjenesten for biskop Finn Wagle i Nidarosdomen 28. april 1991. Hoffsorgen varte da ennå, men Slottet gjorde et unntak for vigslingen. Under lunsjen etterpå i Erkebispegården sa kong Harald i sin tale: «Rent personlig vil jeg si at det er en særskilt glede å få være til stede i kirken hvor min far og min farfar markerte begynnelsen på sin kongegjerning.» Rundt to måneder etterpå ble kong Harald signet

Fra Kjerringøy.

i samme kirke. Flere vil huske far da Egil Hovlands enkle og flotte salme «Dette er dagen som Herren har gjort». Salmen ble sunget for full hals! Den ble satt pris på og merket både av kong Harald og flere med ham. Men i forkant hadde enkelte vært i tvil og ville sette ned foten for salmen. For de mente den passet bedre for barn i en familiegudstjeneste enn til ledd i en gudstjeneste med kongesigning. De mente den var for enkel. Men det enkle er ofte det beste!

Hans-Ole Sveia

Stemning ved Beilhøldalen på Setesdalsbanen. Jernbane på gammelt vis. I bakgrunnen ser vi damploket skal kobles til i motsatt ende av vognstammen etter å ha gått rundt denne.

"Dæ va nå en fredag"

Av Hege Stolpnes / Huslaget

Dæ va nå en fredag
Klokka va itj vørte mang
Man va forberedt på dæ som sku kom
Men så stilt man så uforberedt læll leksom

Ute skjen ho sola
Ho haddj vist se nå dåvvå no
Og e vet itj om dæ va nå mæ glansen
eller om oss bære vesst dæ va siste dansen

Mett i arbeidet må e stoppe opp
Kongesangen
Den runge ut, høytidelig
E ha alljder vør nå royalist
Ikke spesielt interessert i monarkiet
men no va dæ bære å tie

«Hans majestet kong Harald den femte er død. 89 år gammel»
Orda frå radion skjær gjennom lufta
oss sjer på kvarannjer
Men vet itj kerr oss ska si ått den annjer

Læll om dæ va lyd frå radion
Vart dæ mersøm stilt
Håra sto på kroppen
E vesst itj at dæ kjentes så godt når oss mesta hanj på toppen

En dag gråten sett løst
En dag for historiebøken
Oss sto bære å ærbeddj ilag
Dæ va nå en fredag

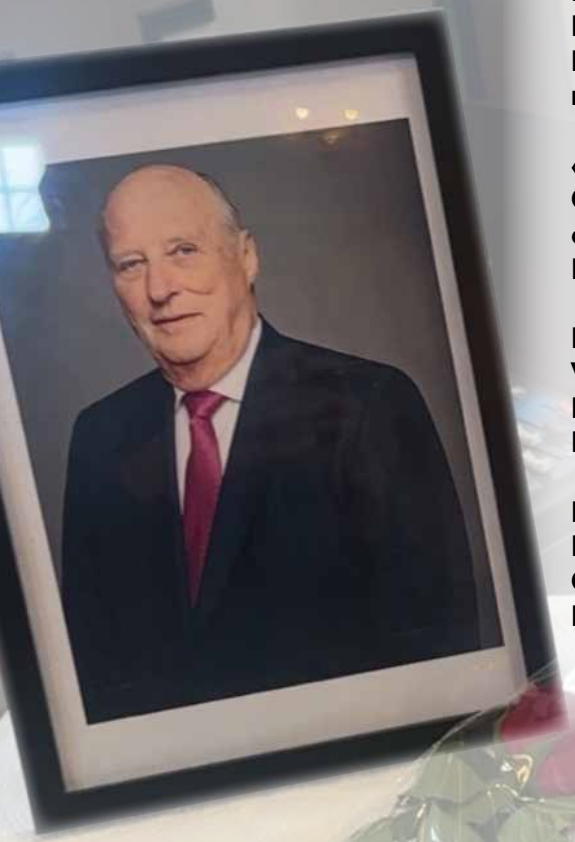

Foto: Emma Endal Hansen.

Kongene og kristendommen

Av Per Olav Skjevdal

I forbindelse med kong Haralds dødsfall er det satt søkelys på hans positive holdning til kirke og kristendom. Han ville sjøl beholde sin plikt til bekjennelse etter at stat og kirke skilte lag.

I den anledning er det litt interessant å skue tilbake i historien og finne ut hvordan enkelte kongers forhold til kirke og religion har fortonet seg. Vi vet at gjennom tidene har dette variert. Kirke og konge har iblant kjempet om makt og rikdom. Iblant har konger støttet kirka av ekte kristent sinnelag og iblant for å sikre seg egen makt og egne fordeler.

Asbjørn av Medalhus svarer kong Håkon den gode.

Den norske kongerekka starter med **Harald Hårfagre** som vant et avgjørende slag ved Hafrsfjord en gang i 870-åra. Min religionslærer på lærerskolen antydet at Harald trodde at det fantes bare en gud. Jeg kan ikke huske at han nevnte noen kilde for dette synet. Mye tyder imidlertid på at Haralds morsfamilie var påvirket av kristendommen. I hvert fall ble hans oldefar Harald Klak som var konge i Danmark døpt tidlig på 800-tallet. Om dette var for å oppnå støtte fra keiser Ludvig den fromme eller om han hadde alvorlig kristne følelser er sjølsagt usikkert. Mange forskere mener at kristen kultur og tankegang var i ferd med å trenge inn i den hedenske vikingeverdenen på denne tida. Om ikke annet så godtok de Kristus som en gud i tillegg til Tor og Odin og de andre æsene. Uansett hva Harald Hårfagre mente eller ikke mente så gjorde han i hvert fall ikke noe forsøk på å endre folks religiøse liv. Hans eget liv var heller ikke spesielt preget av kristen livsførsel. I en periode skulle han ha hatt ikke mindre enn 30 koner på en gang.

Haralds sønn, **Håkon Adelsteinsfostre**, var av en helt annen støpning. Han voks opp under kristen innflytelse ved det kongelige hoff i England og etter at han ble konge i Norge gjorde han alvorlige forsøk på å innføre kristendommen i Norge. Sterke krefter og mektige høvdinger, blant annet vår nabo Asbjørn fra Medalhus, satte seg imot slike nymotens påfunn. Håkon måtte gi seg og la bønder og høvdinger blote i fred.

Håkons etterfølger, **Harald Gråfell**, var også kristen, men unnlot å plage befolkningen med det i vesentlig grad. Det går likevel fram i sagaen at han og brødrene hans tok seg tid til å fjerne noen

Håkon Jarl sender de lærde mennene på land

hedenske helligdommer.

Håkon Jarl som styrte landet på vegne av danskekongen, var en gjennomført hedning. Rett nok ble han og hans menn mer eller mindre under tvang døpt og ble sendt fra Danmark med lærde menn som skulle innføre kristendommen i Norge. Ved første og beste anledning sendte jarlen de vise mennene med kors og bibler vekk fra skipet og opp på land. Deretter fant han seg en høvelig plass til et saftig blot for å feire begivenheten.

Billedtekst: Håkon Jarl sender de lærde mennene på land

Etter dette ble det mer dreis over sakene. Olavene inntar etter tur kongeverdigheten. Den første av dem, **Olav Tryggvason**, var en ihuga misjonær med egne kreative metoder som f.eks. å stappe levende hoggorm ned i halsen på folk for å tvinge fram kristen bekjennelse. Jeg tror jeg ville la meg døpe til en hvilken som helst religion under slike omstendigheter. Nå skal det innrømmes at det helst var blant oss trøndere at Olav så seg nødt til å ta i bruk denne typen tvangsmidler. Vestlendingene var mye lettere å hanskes med. Sannsynligvis hang dette sammen med at kristne verdier og tenkemåter hadde sneket seg inn gjennom sterkere kontakt med det øvrige Europa.

Den virkelig store religiøse omveltinga kom med **Olav Haraldsson** som etter sin død ble **Olav den hellige**. Etter mange år som deltaker i grusomme massakre og røvertokter i England og Frankrike ble han døpt uten at dette hadde større innvirkning på hans framferd. I 1015 drog han til Norge med flere geistlige og rikelig med sølv og gull. Det fantes mange kristne og mange kirker i Norge, særlig på Vestlandet, men kristenlivet var totalt uorganisert. Prestene var underlagt høvdingenes forgodtbefinnende og bli behandlet nærmest som slaver. Olav og hans geistlige støttespillere tok seg av dette og fikk bedre orden i kristen praksis og i kampen mot hedensk kult. Iblant ble nok bestikkelser og tvangskristning brukt som kampmidler. Etter døden på Stiklestad oppstod undrene som gjorde Olav til helgen og en viktig kristen ledestjerne for store deler av Europa. Pilegrimer opplevde helbredende mirakler ved hans grav.

Kong Olav blir drept på Stiklestad

Ladejarlene **Eirik og Svein** som styrte landet mellom de to Olavene var begge kristne, men hadde en mer liberal holdning til overgangen fra hedendommen. Folk kunne velge religion frivillig. Det kan se ut som dette var en vel så effektiv metode som Olavenes sverdmisjonering.

Olavs sønn **Magnus den gode** var nok en fredelig og folkekjær konge som i kirkelig sammenheng er mest kjent for å ha startet bygginga av Olavskirka i Nidaros.

Onkelen til Magnus, **Harald Hardråde**, var som tilnavnet forteller en som brukte brutal makt i styringa av landet. Det gjaldt sjølsagt også i forholdet til kirka som måtte rette seg etter kongens ønske om en sterk sentralisert makt. Han kom ellers i strid med paven om retten til å bestemme over kirka.

Sønnen, **Olav Kyrre**, var en fredens mann. Kyrre betyr også den rolige. Hans kongeideal var å hjelpe forkomne og foreldreløse, beskytte enker og verge rettferdigheten. Alt grunnleggende verdier i kristen ideologi. I løpet av sine 27 år som Norges konge førte han ikke krig en eneste gang.

Eplene faller iblant langt fra stammen. Sønnen, **Magnus Berrføtt**, var en krigerkonge framfor noen. Han viste lite engasjement i utviklinga av kirka, men kildene forteller at han hjalp to av sine nære medarbeidere med å opprette kloster i Nidaros, Skien og Oslo. Prestene prøvde å nekte å delta i krigshandlinger. Det er usikkert hvem som gikk seirende ut av denne striden. Det sannsynlige er vel at kongen var mektigere enn kirkas menn på denne tida. Kirka var enda på starten av sin karriere som maktinstitusjon.

Dette og andre spørsmål vil bli tatt opp i neste nummer av bladet, der vi blant annet tar for oss kong Sverre og hans kamp mot paven.

Kilder:
Snorres kongesagaer
Serien om Sagakongene
Fredrik Paasche: Kristendom og hedenskap
Cappelens Norgeshistorie

Kong Olav blir drept på Stiklestad

Reiseregning fra 1664

Transkribert av Jan Ove Larsen

Reiseregning i 1664, godkjent i 1665. Reise fra Trondheim amt, og til Værne Closter i Rygge, og retur.

Reiseregningen er for Hr. General Commiser, og Tommas, og militien (militære) sine penger.

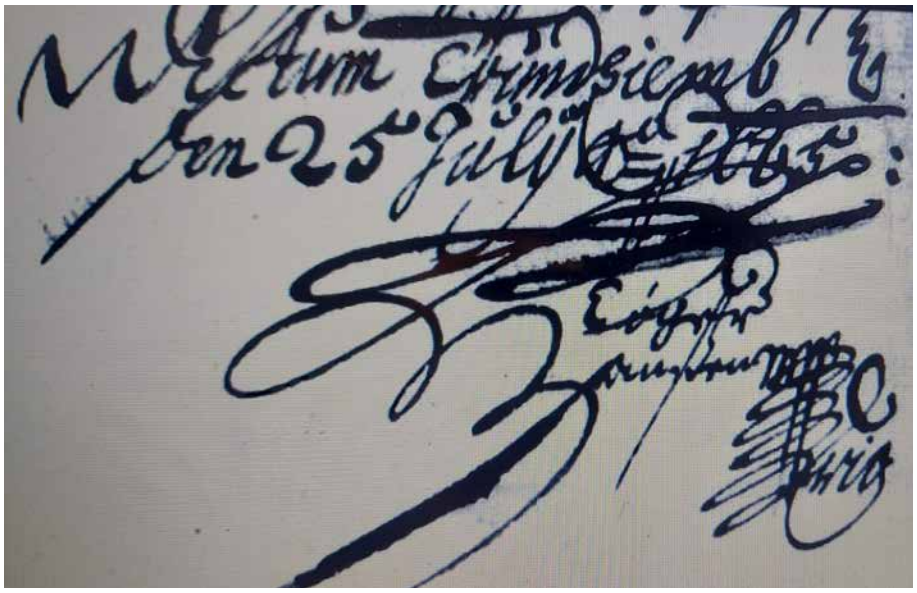
Effter schydtz færdz forordning av 6 hester til Cristiania = 54 Mil huer hest.
Milen= 12 skilling, er - 40 1/2 Riksdaler.
Fortæret jeg och Tomiss (Thomas) på Ned Reisenn som følger.

Betalt på Nedre Melhuuss for mat och øll		*1 ort.*
Betalt på Sogness	*1 ort*	*8 ss.*
Betalt på Bierchaggert (Berkåk)		*1 ort.*
Betalt på Stuenn (Oppdal)		*1 ort.*
Betalt på Driffstuen		*1 ort.*
Betalt på Jerchenn (Jerkin)		*20 ss.*
Betalt på Toffte	*1 ort*	*8 ss.*
Betalt på Brenden Frigård		*1 ort.*
Betalt på Hundorff	*1 ort*	*8 ss.*
Betalt på Løssness		*1 ort.*
Betalt på Lillehamer		*1 ort.*
Betalt på Steen	*1 ort*	*8 ss.*
Betalt på Storiilen		*1 ort.*
Betalt på Nÿdtzle		*1 ort.*
Betalt på Morttuen		*1 ort.*
Betalt på Eidtzuold		*1 ort.*
Betalt på Stanger (Stange)		*1 ort.*
Betalt på Nedtzund		*1 ort.*
På adskillige steder formedelst tørst skyld måtte haffue en potøl huor til Alleryÿg formodis frommeligtt gåt giøress,		*1 Rdr.*

Leÿede båt och folch fra Christiania til Drøbach derfor		*2 Rdr.*
Derfra offuer (over) landz til Vernøe Closter 3 1/2 mil av 3 hester Milen 1 1/2 ort er	*5 ort*	*6 ss.*
Betalt for folch och båt der fra igjen tilbake til Drøbach,		*1 Rdr.*
Betalt for folch och båt fra Drøbach til Christiania		*1 Rdr.*
Betalt for it (1) arch papir til denne Quitering fra Gen: Commis		*1 Rdr.*
Fortært på Reisen fremb och tilbake til Vernøe Closter		*3 Rdr.*
Min fortæring udi Christiania fiorten dagers tid at for uagte etter Rigtighed fra Commihsariat huusset, a Uggen 2 Rdr er		*4 Rdr.*
Yndigst formodis mig frommeligst gåt gjøress for en potøll mellom Måltiderne som sig/: och mere:/ kand opdrage end -		*1 Rdr.*
Giffuit udi schydsferds Leie på op Reisen for 10 hester 54 Mil		*13 1/2 Rdr.*
Giffuit af to hester fra Christiania a 3 Mil av huer hest Milen 16 ss er 4 ss mere av Milen enn som før er anslagen er		*1 ort*
Min fortæring over alt på op Reisen		*3 1/2 Rdr.*
Summarum Over forskrevne Udgffter er penger		*77 3/4 Rdr 10 ss.*

Actum Trundheimb den 25 Julÿ = 1665
Cøger Zanssen ?? rig.

Kommentar: På reiseregningen står det: Betalt på Sogness 1 ort 8 ss. Dette henviser til Soknes gård som var gjestgiveri og skysstasjon her på Støren.

Underskriften på reiseregningen fra 1664. Godkjent 1665 med denne signaturen.

LASARUS

Av Geir Ivar Skjevdal

Mange kjenner til Lasarus fra Bibelen, men han er ikke veldig framtredende i religiøs sammenheng her i landet. Men ute i verden er han kjent, for ikke å si populær.

I Bibelen er det to personer ved navn Lasarus, begge i Det nye Testamentet. I Lukas 16. 20-25 forteller Jesus en lignelse om den fattige Lasarus. Han satt ved porten til boligen til en rik mann og levde av det som falt fra den rike manns bord. Han var syk og hadde sår over hele kroppen. Bare hundene forbarmet seg over ham og slikket sårene hans.

Så går det ikke bedre enn at både den rike mannen og Lasarus dør. Lasarus blir hentet av engler og kommer i Abrahams skjød. Den rike mannen havner i dødsriket der han pines. Han ser Lasarus og Abraham og ber om hjelp, men får til svar at han hadde det godt på jorda mens Lasarus hadde det vondt. Lasarus er den eneste personen i en lignelse som er navngitt.

Den andre er Lasarus fra Betania, han som blir vekket opp fra de døde (Johannes 11, 1 – 44). Jesus får høre at Lasarus er syk, men venter likevel noen dager før han drar til Betania. Han vet at Lasarus kommer til å dø, og det kan virke som om at det er hensikten. Han kommer til Betania og vekker Lasarus til live, men før han gjør det spør han begge søstrene hans om de tror at Jesus er Messias. Mange jøder som ser mirakelet, blir også troende. På denne måten får Jesus vist at man må tro, at han er Messias og han får vist Guds herlighet.

I den katolske kirka er Lasarus en helgen. Hans dag er 17. desember. Han er beskytter av slaktere og kirkegårdsgravere, men også spedalske og tiggere. Her er det snakk om Lasarus fra Betania.

De katolske kirkene i Europa er rikelig utsmykket med malerier og utsmykninger. Her er et eksempel på maleri av Lasarus

Både Michelangelo og Rembrandt har malt malerier av oppstandelsen til Lasarus.

Lasarus har en viktig rolle i enkelte land både i Afrika og i Latin-Amerika. I Latin-Amerika er det to land som utmerker seg, Brasil og Cuba. Her vil Cuba bli tatt fram som eksempel.

Dette er et maleri av italieneren Giotto fra 1305. Her ser vi Lasarus i likklede og også Marta og Maria, søstrene til Lasarus. Jesus står til venstre. Bildet henger i Scrovegni-kapellet i Padova.

Cuba skiller seg fra andre land ved at Lasarus har blitt en blanding av tre personer fra to religioner. Det er de to i Bibelen og i tillegg Babalú Ayé fra Santeria som er en blanding av Yoruba-religionen i fra Nigeria og katolisismen. Det har vært og er stor fattigdom på Cuba, og de fattige har identifisert seg med Lasarus i lignelsen til Jesus. Samtidig har de sett på Lasarus av Betania som et håp om et nytt liv. Han blir også oppfattet som den første, og ofte eneste, som blir vekket opp fra de døde.

Det stemmer ikke helt. Jesus vekker to yngre personer til live før han gjør mirakelet med Lasarus. Han vekker sønnen til Enken i Nain. Han møter et begravelsesfølge og får medfølelse med mor til den døde gutten og vekker ham. Luk 7,11–17. Den andre er Jairus sin datter. Markus 5.41. Jesus sier: Talita kumi, som betyr: Lille Jente, stå opp. Talita kumi er arameisk, og viser at Jesus snakket arameisk og ikke hebraisk.

På Cuba har Lasarus også blitt beskytter av syke og fattige. Dette har han til felles med Babalú Ayé i Santeria. På den måten tilsvarer Lasarus Babalú Ayé i Santeria. Dette er uforståelig for folk utenfor santeria, for Lasarus og Babalú Ayé er samtidig to forskjellige skikkelser.

Pilgrimmer på veit til kirken i Rincón den 17. desember.

Lasarus har en egen kirke i Rincón vest for Havanna. Den ble bygd i forbindelse med et hospital for spedalske. Mye av utsmykningen er bilder og statuer av Lasarus. Utenfor kirken i Rincón kan man kjøpe statuer og dukker som symboliserer Lasarus. Los santeros, de som tror på Santeria, har et lite alter eller et skap der de har ting av betydning for sin tro. I disse skapene er Lasarus ofte representert. En bekjent av meg har en meterhøy statue av Lasarus i stuen sin, den har hun kjøpt for å takke Lasarus for at han oppfylte en bønn fra henne.

Ved denne kirken er det en kilde med rent vann som blir oppfattet som hellig. En bekjent av meg arrangerte en santeriafest for naboene sine. Da hentet hun vann fra kilden ved denne kirken.

Den 17. desember er det mange pilgrimmer som valfarter til kirken i Rincón. Noen går, andre kryper og enkelte åler seg fram, alt etter hva de skal be om og hvilke synder de skal be om til givelse for.

I den katolske kirken er det Lasarus av Betania som hylles fordi vekkelsen av ham viser at Jesus er messias og det viser også Guds storhet. For fattige folk i katolske land blir også Lasarus fra lignelsen hyllet fordi ham kan man identifisere seg med. I santeria har Lasarus en egen rolle, men blir også sett på som kristendommens svar på Babalú Ayé.

Kilder:
The regomation study bible
Sociedad y cultura en América Latina
Los orichas en Cuba
Det norske leksikon
Das neue Vornamenbuch
Ord I Bibelen
Navn I Bibelen

Alteret i kirken tilegnet Lasarus i Rincón vest for Havanna på Cuba.

Kirkevalg: Derfor bør du stille til menighetsrådsvalg

Hvem skal forme kirkens arbeid der du bor de neste fire årene? Kirkevalget 2027 nærmer seg, og menighetene trenger mennesker som vil være med og ta ansvar. Kanskje er du en av dem?

Menighetsrådet har en viktig rolle i lokalkirken. Her tas beslutninger som påvirker menighetens liv og virksomhet, fra gudstjenester, kirkelig undervisning og læring, til kulturarbeid, diakoni, frivillighet og tilbud til barn og unge. I kirkevalget, der alle medlemmer i Den norske kirke har stemmerett, velges de som skal sitte i lokale menighetsråd over hele landet. Kirkevalg arrangeres hvert fjerde år. Som medlem i menighetsrådet får du mulighet til å være med og påvirke kirkens plass og rolle i ditt lokalsamfunn.

Et verv med mening

For mange rådsmedlemmer handler vervet om å få være med og gjøre en forskjell.

– Det er meningsfullt å få innsikt i alt som rører seg av menighetsliv. Jeg opplever at jeg kan være med og påvirke hvordan kirken utfører sitt oppdrag, forteller et rådsmedlem.

Et annet peker på fellesskapet: – Mange positive mennesker ønsker å dra i samme retning. Det gir meg livskvalitet å få være med.

Å sitte i menighetsrådet gir anledning til å bruke egne erfaringer, interesser og perspektiver i arbeidet for fellesskapet. Kirken trenger mennesker med ulik bakgrunn og alder og forskjellig kompetanse. Om du går ofte eller sjelden i kirken, om du er helt trygg i din kristne tro eller stadig undrer deg over hvordan verden henger sammen, er du velkommen. Det er nettopp mangfoldet av stemmer som gjør rådet sterkere og bedre i stand til å ivareta hele menigheten.

Mer innflytelse enn mange tror

Menighetsrådet er med på å bestemme retningen for menighetens arbeid. Rådet arbeider med spørsmål som angår både dagens virksomhet og framtidens kirke. Det handler om hvordan ressursene skal brukes, hvilke tilbud som skal utvikles, hvordan frivillige kan involveres, og hvordan kirken kan være relevant for mennesker i alle livsfaser.

Gjennom menighetsrådet kan man derfor være med på å skape konkrete resultater i lokalsamfunnet. Små og store beslutninger som tas rundt møtebordet, får betydning for mennesker som bruker kirken i hverdagen og ved livets store hendelser. Den norske kirke er avhengig av medlemmer som vil være med å forme fremtidens kirke. Kanskje er det din tur i 2027?

En mulighet til å bidra

Menighetsrådet gir mulighet til å samarbeide med andre, utvikle nye ideer og være med på å styrke kirken som fellesskap. Samtidig viser erfaringene at mange opplever vervet som meningsfylt og givende. En stor andel av dem som sitter i menighetsråd, svarer at vervet er like tilfredsstillende eller mer tilfredsstillende enn de hadde forventet.

Er du med?

Kirken trenger ikke bare de som allerede er mest engasjert. Den trenger også nye perspektiver, nye erfaringer og nye stemmer. Om flere sier ja til å stille, blir også kirken bedre rustet til å møte framtiden.

Kanskje er det nå du tar steget fra engasjement til medansvar!

Vil du være med, eller ønsker å vite mer?
Ta kontakt med kirkekontoret der du bor.

Les mer på kirken.no/valg

Julekonsert i 10 år

Av Per Olav Skjevdal

Per Kristian Aasen kan i år se tilbake på 10 år som arrangør av julekonsert i Støren kirke. Hvert år har den gått av stabelen siste søndag før advent, også under covidepidemien. I år faller denne søndagen på 22.november.

Per Kristian forteller at han tenkte lenge på å få i stand et slikt arrangement uten at det ble alvor av det. Etter mye prat og planlegging tok samarbeidspartner Ronny Kjøsen initiativet og ivret for at nå måtte de gå fra snakk til handling. Per Kristian hadde god støtte i Ronny som inspirasjonskilde og fast deltaker i de første konsertene.

Etter hvert har flere aktører bidratt med varierte musikkinnslag og mange av dem har deltatt i flere år. Det har vært lett å få tak i velkvalifiserte folk til å underholde, sier Per Kristian. Det er også grunn til å være godt fornøyd med publikumsoppslutninga. Kirka har vært tilnærmet full ved flere konserter. Det må nevnes at sjefen sjøl under de to siste konsertene har overrasket med egne svært vellykkede sanginnslag. Det bør han absolutt fortsette med! Lykke til med tiårsjubileet!

Høsttakkefest 11. oktober i Soknedal kirke

Foto: Kristin Margrethe Aasenhus

Soknedal bygdekvinnelag som har stått for pyntingen

«Jeg er så glad hver julekveld» – en folkekjær barnejulesang

Av kantor Øystein Løvli

«Jeg er så glad hver julekveld» har fulgt mange av oss siden barndommen. Teksten er skrevet av Inger Marie Lycke Wexelsen og melodien av organisten Peder Knudsen. Den varme, sangbare melodien gir rom for tekstens enkle og tillitsfulle uttrykk. Sammen skapte de en julesang som fortsatt synges i hjem, skoler og kirker. I Norsk salmebok 2013 står den som nummer 51.

Teksten het opprinnelig «Barnets Julesang» og ble trykt i barneboken Ketil, en Julegave for de Smaa. Salmeboken oppgir 1859 som tekstens årstall, mens enkelte kilder daterer bokutgivelsen til 1860. Sangen har ni vers og forteller julee-vangeliet fra barnets ståsted. Betlehem, stjernen og englene knyttes til julefeiringen hjemme, der moder tenner lys og forteller. Den store kongen er også den som husker på de små og hører deres bønn. Dåpen og tryggheten i å være elsket av Jesus har også sin plass i teksten.

Marie Wexelsen (1832–1911) vokste opp på Sukkestad på Toten. Hun skrev barnebøker og romaner og engasjerte seg for kvinners mulighet til å bruke sine evner. Hun var lærer i Hamar i tolv år, forble ugift og ga ut romaner og barnebøker mellom 1858 og 1895, flere med et tidlig kvinnesaksperspektiv. Troen hennes var preget av Grundtvigs tanker, med vekt på livsglede og et åpent, menneskelig kristenliv.

Hun fikk også en nær tilknytning til Trondheim. Fra omkring 1890 drev hun og søsteren Rikke en liten skole i byen. Marie døde 7. desember 1911 og er gravlagt på Tilfredshet kirkegård. Barn fulgte båren med tente lys og sang «Jeg er så glad hver julekveld». Dikterpresten Anders Hovden tok initiativ til et gravminne, som i stor grad ble finansiert med tiøringer fra barn.

Organisten Peder Knudsen (1819–1863) kom fra Vågå og var sønn av husmannen og bygdesangeren Knut Bakken. Han var både fiolinist og organist og arbeidet i Kristiania, Holmestrand og Kragerø før han ble organist ved Ålesund kirke i 1859. Der virket han fram til sin død, bare 44 år gammel.

Det finnes fortellinger om at Marie Wexelsen og Peder Knudsen møttes, men noe slikt møte er ikke dokumentert. Teksten og melodien fant likevel sammen. Slik fikk vi en julesalme som lar barnets glede bære et stort budskap: Han som ble født i Betlehem, husker også på de små.

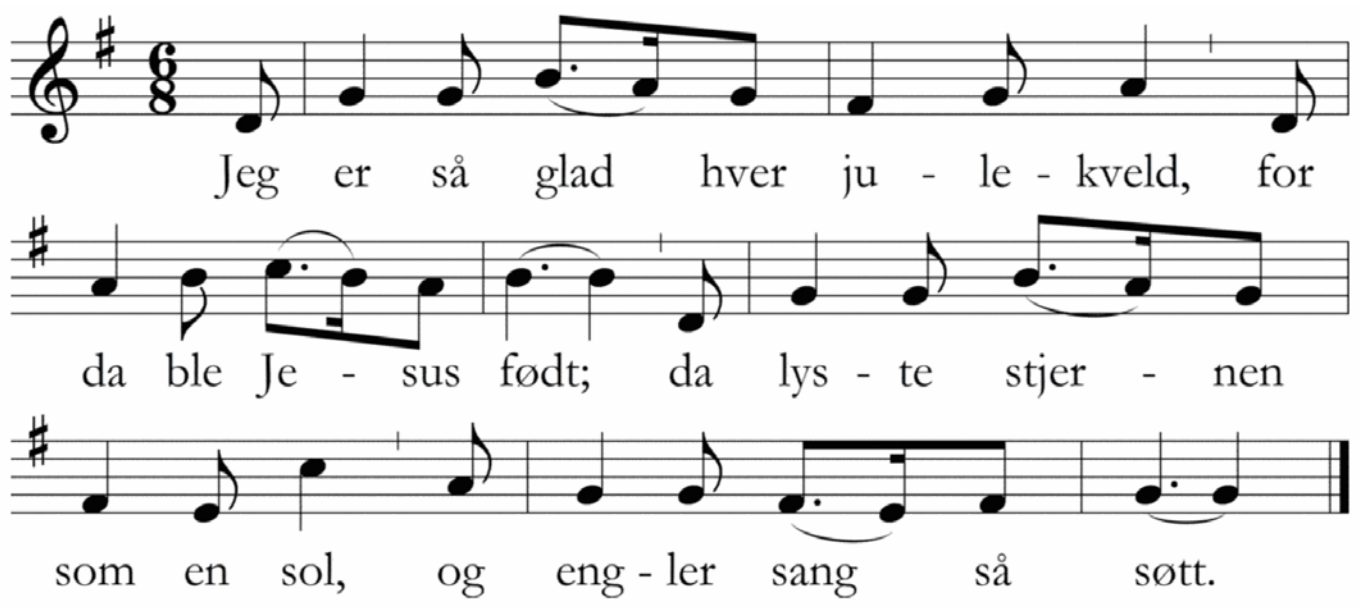
Orgelreparasjoner i Soknedal kirke

I forrige nummer skrev vi om orgelreparasjoner i Soknedal kirke. Bildet kom ikke med i artikkelen. Her er det. Ikke enkelt å komme til i et orgelhus.

Foto: Øystein Løvli

Jeg er så glad hver julekveld

2 Det lille barn i Betlehem / han var en konge stor / som kom fra himlens høye slott / ned til vår arme jord.

3 Nu bor han høyt i himmerik, / han er Guds egen Sønn, / men husker alltid på de små / og hører deres bønn.

4 Jeg er så glad hver julekveld, / da synger vi hans pris; / da åpner han for alle små / sitt søte paradis.

5 Da tenner moder alle lys, / så ingen krok er mørk, / hun sier stjernen lyste så / i hele verdens ørk.

6 Hun sier at den lyser enn / og slukner aldri ut, / og hvis den skinner på min vei, / da kommer jeg til Gud.

7 Hun sier at de engler små, / de synger og idag / om fred og fryd på jorderik / og om Guds velbehag.

8 Å, gid jeg kunne synge så, / da ble visst Jesus glad; / for jeg jo også ble Guds barn / engang i dåpens bad.

9 Jeg holder av vår julekveld / og av den Herre Krist, / og at han elsker meg igjen, / det vet jeg ganske visst.

Julekrybbe Budal kirke. Foto: Aud Irene Hindbjørg

Nattverd eller kirkekaffe?

Av Per Kosberg

Jeg er glad i kirka og ønsker at den skal være et sted der vi kjenner oss hjemme, med både tro og tvil. I bygdene våre samles storfamiliene til dåp og konfirmasjon. Tilhørigheten er sterk, selv om vi ikke alltid er sikre på hva vi tror.

Nattverden har sitt utspring i Jesu siste måltid med disiplene, en flokk som også kjente til tvil, svik og menneskelig svakhet. Likevel er det mange som ikke deltar når det inviteres til nattverd. Også blant dem som kommer jevnlig og har et nært forhold til kirka. Hvorfor er det slik?

Jeg kjenner selv på dette spørsmålet. I Domkirken, der ikke alle kjente alle, ble det lettere for meg å gå til nattverd. Hjemme i Singsås brukte jeg et par tiår på å finne fram til den samme friheten. Jeg opplevde at det å gå fram sa noe om hvilken gruppe jeg tilhørte. Etter hvert kom jeg fram til at jeg kunne delta uten å måtte plassere meg selv i en bestemt gruppe.

Dette handler ikke om å vurdere dem som går fram, eller dem som blir sittende. Men kan selve ordningen skape et skille som kirka egentlig ikke ønsker? Invitasjonen er åpen, men det blir synlig hvem som tar imot den. For noen kan det være et større valg enn vi gjerne tenker over.

Ved kirkekaffen setter vi oss sammen, prater og deler noe å spise. Ingen trenger å lure på om de tror rett eller nok. Her opplever jeg et fellesskap der alle har sin naturlige plass.

Kan kirkekaffen i så måte ligge nærmere Jesu inkluderende måltid enn det nattverden gjør i dag?

Når så mange av kirkas egne medlemmer ikke deltar i nattverden, bør vi spørre om ordningen fungerer etter hensikten. Hvorfor fortsetter vi med en praksis som så tydelig deler forsamlingen? Er det tilstrekkelig å si at alle er velkomne, når mange likevel ikke opplever det som naturlig å delta?

Kan vi tenke friere om måltidet og fellesskapet i kirka? Må dagens nattverdordning videreføres, eller kan vi finne former som samler flere rundt samme bord?

Kanskje trenger vi også å se på gudstjenesten som helhet. De faste leddene gir gjenkjennelse og trygghet for mange. For andre kan liturgien bli både lang og fremmed, med ord og handlinger det er vanskelig å finne seg til rette i. Er det på tide å revurdere hele gudstjenesteliturgien? Hva hjelper oss til å delta og kjenne fellesskap, og hva holder vi fast ved først og fremst fordi det alltid har vært slik?

Jeg er glad i kirka og ønsker at den skal være et fellesskap vi kjenner oss hjemme i. Derfor mener jeg også at vi må kunne stille disse spørsmålene.

Distribusjon av menighetsbladet

Eli Ødegård - Kirkeverge / daglig leder

Alteret i Støren kirke. Foto: Hans-Ole Sveia.

Dette nummeret av menighetsbladet blir, av forskjellige årsaker, ikke distribuert av posten, men av menighetsråd og frivillige. Vi får kanskje ikke til å levere så nøyaktig som posten gjør og vi håper at det er forståelse for det. Bladene var planlagt utgitt i uke 48, men vil nå bli levert i løpet av helgen førut når de frivillige har anledning.

Er det noen som ikke har fått kan de komme til kirkekontoret for å få bladet. Alternativt har vi også satt opp postkasser ved oppslagstavlene på alle kirkegårdene hvor det er bare å forsyne seg.

Planen er at første nummer på nyåret vil bli levert i posten som vanlig.

Jeg ønsker dere alle en velsignet julehøytid.

DØPTE

Vi takker og ber for våre nydøpte:

«Ingen på jorden er himlen så nær som barnet han tar i sin favn...»

BUDAL
20.09 Sigurd Solem Erlandsson
20.09 Runa Stokke Nordtømme
06.09 Trym Gjersvold Kjønnås
- Storbekkøya Museumssæter
06.09 Ella Sørløkken Tovmo
- Storbekkøya Museumssæter

SINGSÅS
04.10 Marit Fløttum
20.09 Viljar Hårek Wilmannsøien
- Singsås gamle kirkegård

SOKNEDAL
11.10 Erik Gunnes Rognes
11.10 Ellinor Øvertungset Halset
13.09 Johan Esphaug Staverløkk
13.09 Oline Fossum Solberg
13.09 Ulrik Lian Ydse

STØREN
11.10 Lukas Svenes Jensen
11.10 Vilma Kolstad
27.09 Lucas Aasenhus

VIGDE

Vi takker og ber for de nygifte:

«De så Guds skaperglede dypt i den annens blikk...»

SINGSÅS
19.09 Marie Alstad Kirkhus og Fredrik Kirkhus

SOKNEDAL
12.09 Mari Synnøve Knutsen og Jan Håvard Eidem
29.08 Lene Myhren og Terje Myhren

STØREN
05.09 Elise Danielsen Grytdal og Anders Grytdal
17.10 Kristina Rysova og Arild Enmo

DØDE

Vi minnes og takker for de som nylig har gått bort.

BUDAL
01.09 Marie Bjerkenås
23.09 Gunhild Bjerkenås
27.10 Nils Ketil Enodd

SINGSÅS
22.09 Dagny Oline Mahlum
29.09 Eli Dybdalsbakk

SOKNEDAL
08.09 Bjørg Anshus
18.09 Arnt Engan
23.10 Ingrid Synnøve Solberg
23.10 Bernhard Sommervold
27.10 Helen Irene Stenbro

STØREN
25.09 Arvid Austad
04.10 Arne Johan Bordal

Støren Kirkelige Fellesråd

Kirkekontoret
Besøksadresse: Støren næringssenter, Kirkvollveien 1, inngang B, 7290 Støren.
Postadresse: Rørosveien 11, 7290 Støren
Sentralbord: 72 40 31 50
E-post: **kirkekontoret@mgk.no**
Hjemmeside: **www.storen.kirken.no**
Facebook: Kirkene i Midtre Gauldal
Kontoret er åpent kl 9-14. Onsdager stengt.

Menighetsbladet
Utkommer fire ganger pr. år. Kirkekontoret tar imot meldinger om adresseendring og annet ang. abonnement
Kontingent kr 250 pr. år Bankgiro 4214 39 64994
Redaksjonskomité for Menighetsbladet:
Jan Ove Larsen, Per Olav Skjevdal, Ingunn Storrø, Per Kosberg, Eli Ødegård

Neste nummer
Neste nummer kommer i uke 10. Stoff-frist 8. februar 2027. Stoff sendes som vanlig post til Støren kirkekontor, Rørosveien 11, 7290 Støren eller på e-post: **kirkekontoret@mgk.no**

Forsidebilde: Emma Endal Hansen
Bilde siste side: Magnar Kosberg
Trykk: BK Trondheim, avd. Orkanger

Ansatte:

Anna Gyllenbielke, prest	403 16 680
Jan Asbjørn Sagen, prest	916 21 137
Ane Thyvold Ranøien, prest	908 90 313
Øystein Løvli, kantor	906 17 459
Eli Ødegård, kirkeverge	950 89 461
Torill Eggen, sekretær	72 40 31 50/954 22 315
Stein Sundlisæter kirketjener/gravplassarbeider	970 90 120
Ole Sundlisæter, kirketjener/gravplassarbeider	958 12 936
Per Erik Sørløkken, kirketjener/gravplassarbeider	917 24 019
Lars Gunnar Lenes, kirketjener/gravplassarbeider	476 38 447

Støren kirkelige fellesråd
Leder: Knut Arne Aasen, 482 07 467

Ledere i menighetsråd

Støren: Per Kristian Aasen,	481 04 132
Soknedal: Sverre Sunnset,	951 37 076
Singsås: Brit Dragåshaug	950 77 521
Budal: Trude Forodden,	952 75 419

Med forbehold om endringer.

BUDAL KIRKE

29.november 1. søndag i adventstiden
Lysmesse kl. 13:00 v/Anna Gyllenbielke. Bokutdeling til 8 og 10-åringer. Konfirmanter deltar. Ofring.
18.desember fredag etter 3. søndag i adventstiden
Vi «Synger og spiller julen inn» kl. 19:00 andaktsord v/Ane Thyvold Ranøien. Kor og korps deltar. Ofring.
24.desember Julaften
Familiegudstjeneste kl. 15:00 v/Ola Erik Domaas. Ofring.

2027
17.januar 3. søndag i åpenbaringstiden
Gudstjeneste kl. 11:00 v/Anna Gyllenbielke. Ofring.
14.februar 1.søndag i fastetiden
Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring.
14.mars Maria budskapsdag
Gudstjeneste kl.11:00. Ofring. Menighetens årsmøte umiddelbart etter gudstjenesten.
25.mars Skjærtorsdag
Budal skiarena. Friluftsgudstjeneste kl. 13:00. Ofring.

Singsås gamle kirkegård 29.12.2020

SINGSÅS KIRKE

29.november 1. søndag i adventstiden
Lysmesse kl. 15:00 v/Anna Gyllenbielke. Bokutdeling til 8 og 10-åringer. Konfirmanter deltar. Ofring: Menighetsarbeidet.
13.desember. 3. søndag i adventstiden
Gudstjeneste kl. 11:00 v/Anna Gyllenbielke. Ofring: Midtre Gauldal Frivillighetssentral. Hjelp til jul!
17.desember torsdag etter 3. søndag i adventstiden
«Vi synger og spiller julen inn» kl. 19:00. Andaktsord v/Anna Gyllenbielke. Ofring: Kor og korps.
24.desember Julaften
Familiegudstjeneste kl. 14:00 v/prost Øystein Flø. Ofring: Menighetsarbeidet.
25.desember Stefanusdagen/Juledag
Høytidsgudstjeneste kl. 13:00 v/Ane Thyvold Ranøien. Ofring: Menighetsarbeidet.

2027
24.januar Såmannssøndag
Gudstjeneste kl. 11:00 v/Anna Gyllenbielke. Ofring.
28.februar 3.søndag i fastetiden
Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring.
28.mars Påskedag
Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring.

SOKNEDAL KIRKE

29.november 1. søndag i adventstiden
Lysmesse kl. 11:00 v/Ane Thyvold Ranøien.
Bokutdeling til 8 og 10-åringer.
Konfirmantene deltar. Ofring.
18.desember fredag etter 3. søndag i adventstiden
«Vi synger og spiller julen inn» kl. 19:00.
Andaktsord v/Anna Gyllenbielke. Ofring.
24.desember Julaften
Familiegudstjeneste kl. 13:00 v/Ola Erik Domaas
Ofring.
26.desember Stefanusdagen/juledag
Høytidsgudstjeneste kl. 11:00 v/Roald Iversen.
Ofring.

2027
31.januar Kristi forklarelsesdag
Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring.
31.januar kl. 19:00
Salmekveld med Helge Gudmundsen.
21.februar 2. søndag i fastetiden
Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring.
25.mars Skjærtorsdag
Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring.
28.mars Påskedag
Gudstjeneste kl. 14:00. Ofring.

STØREN KIRKE

29.november 1. søndag i adventstiden
Lysmesse kl. 17:00 v/Ane Thyvold Ranøien.
Bokutdeling til 8 og 10-åringer.
Konfirmanter deltar. Ofring.
20.desember 4. søndag i adventstiden
«Vi synger og spiller julen inn» kl. 16:00. Andakstord v/Ane Thyvold Ranøien. Ofring.
24.desember Julaften
Familiegudstjeneste kl. 16:00 v/prost Øystein Flø.
Ofring.
26.desember Stefanusdagen/juledag
Midtre Gauldal sykehjem – kantina. Gudstjeneste kl. 16:00 v/Roald Iversen. Ofring.

2027
10.januar 2.søndag i åpenbaringstiden
Gudstjeneste kl. 11:00 v/Ane Thyvold Ranøien.
Ofring.
07.februar Fastelavenssøndag
Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring.
07.mars 4. søndag i fastetiden
Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring. Menighetens årsmøte etter gudstjenesten.
26.mars Langfredag
Gudstjeneste kl. 19:00. Ofring.
29.mars 2.påskedag
Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring.
29.mars 2.påskedag
Midtre Gauldal sykehjem – kantina. Gudstjeneste kl. 16:00.

God Jul!

RETUR:
Menighetsblad for
Støren Kirkekontor
Kirkvollveien 1
7290 STØREN

INFORMASJON

Juleevangeliet (Luk. 2,1-20)

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall. Denne første innskrivningen ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle dro av sted for å la seg innskrive, hver til sin by.

Josef dro da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, som var lovet bort til ham, og som ventet barn. Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham og la ham i en krybbe, for det var ikke husrom for dem.

Det var noen gjetere der i nærheten som var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin. Med ett sto en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble overveldet av redsel. Men engelen sa til dem: «Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.» Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang:

«Ære være Gud i det høyeste,
og fred på jorden
blant mennesker Gud har glede i!»

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: «La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort for oss.» Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet. Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. Men Maria tok vare på alt som ble sagt, og grunnet på det i sitt hjerte. Gjeterne dro tilbake. De lovet og priste Gud for alt de hadde hørt og sett; alt var slik som det var sagt dem.

